

[P. Munch.]

givning og med Hensyn til Forholdet mellem Indenrigsministeriet og Kommunerne, og jeg ser ikke rettere end, at den højtærede Indenrigsminister selv i allerhøjeste Grad maa være interesseret i at faa en lovmæssig, regelmæssig Ordning af dette Forhold. Den højtærede Indenrigsminister har jo ikke villet gaa til at umuliggøre den bestaaende Tilstand, at fremtvinge en Overførelse til Fattigvæsenet af hele den Gruppe af Mennesker, det her drejer sig om. Men naar han ikke vil dette, synes det mig, at saa var det en rimelig og nærliggende Opgave for ham som Minister at yde sit Bidrag til, at man dog her fik lovlign Bund under de Foranstaltninger, som for Tiden foregaar rundt om i Kommunerne, saaledes at dette ikke kommer til at ske paa et omstridt Grundlag.

Vort Forslag tilsigter at skabe en saadan lovmæssig Ordning, og nu kunde man jo tænke sig, at den højtærede Minister og hans Partifæller i Udvalget og det konservative Folkeparti havde sagt: Saaledes som dette Forslag er formet, gaar det for vidt, der er Sider deraf, som vi ikke kan være tilfredse med, men lad os tage en Forhandling paa dette Grundlag eller paa et andet Grundlag, som vi selv kan tilvejebringe, for at vi kan faa en regelmæssig Ordning. Men dette har man jo ikke gjort, man har i Udvalget simpelt hen afvist Forslaget og ikke selv stillet noget som helst i Stedet. Man har ganske rolig ladet det bestaaende Anarki udvikle sig videre.

Vort Forslag gaar ud paa at bemyndige Kommunerne direkte til at anvende Hjælpekasserne med det Formaal for Øje, som her er Tale om, ved Siden af den sædvanlige Hjælpekassenhjælp. Det gaar tillige ud paa, at Staten da skal yde de Kommuner, som yder saadan Hjælpekassenhjælp, et Tilskud, men dette Tilskud skal være begrænset paa dobbelt Maade, dels derved, at der sættes en Grænse for, hvor meget der kan ydes i Hjælp til den enkelte Arbejder pr. Dag med Statstilskud, og dernæst deri, at man fra Statens Side ikke i noget Tilfælde skal yde over tre Fjerdedele af den Udgift, som den paagældende Kommune har. De Tal, vi har sat som Grænse for, hvilken Hjælp der skal kunne ydes med Statstilskud, er beregnet paa Grundlag af den Ordning, som er truffet i de to Byer, der efter vor Mening

har truffet den mest tilfredsstillende Ordning af alle Byer overfor denne Situation, nemlig Skive og Holbæk. Saa vidt mig bekendt er Ordningen i begge de to Byer gennemført med Tilslutning af alle Partier i de paagældende Byraad. Men dernæst har vi foreslaaet, at Statens Tilskud skulde være tre Fjerdedele af Kommunerens Udgift. Dette sidste Tal er det samme, som vi foreslog i Sommer med Hensyn til Statstilskudet til Kommunerens Udgifter paa dette Omraade. Men jeg erkender, at det er et Tal, om hvilket der kunde være forhandlet, og det har vi sagt i Udvalget — ligesom med Hensyn til Grænserne for Hjælp til den enkelte —, at paa disse Omraader kunde man selvfølgelig komme hinanden i Møde, hvis der viste sig nogen Villighed til Forhandling. Men denne Villighed har ikke vist sig, og derfor er der ud af dette foreløbig ikke kommet andet end et Mindretalsforslag, som det højtærede Ting nu vil have at tage Stilling til.

Det har imidlertid været vor Opfattelse, at man ikke blot skulde yde Kommunerne en Hjælp og bringe lovlign og sikker Grund under det, der foregaar i Kommunerne, men at man tillige skulde give en Opmuntring til den Iværksættelse af Arbejder, man har foretaget ude i Kommunerne. Efter den gældende Lovgivning kan Kommunerne jo, naar de iværksætter Arbejde efter Reglerne for Nødhjælpsarbejde, faa et Tilskud paa indtil 2 Kr. pr. Arbejdsdag, men nu viser de foreliggende Oplysninger, at i et meget stort Antal Kommuner anvender man ikke Nødhjælpsbestemmelserne. Af de 300 000 Arbejdsdage, om hvilke der foreligger Oplysning, falder efter Meddelelserne de 50 000 ind under Nødhjælpsbestemmelserne; maaske er det ogsaa Tilfældet med *nogle* af de andre, men givet er det, at det er et beskedent Mindretal. Jeg skal ikke komme ind paa den sædvanlige Strid om Nødhjælpsarbejder eller ikke Nødhjælpsarbejder. Jeg tror, at begge Parter her er tilbøjelige til at sætte Spørgsmaalet paa Spidsen og overdrive det interessante og værdifulde, der kan være i den ene eller den anden Ordning; men Sandheden er, at de fleste Kommuner, ogsaa med Tilslutning fra konservativ Side og fra Venstres Side, erkender, at det ikke kan betale sig at foranstalte visse Arter af Ar-